

[Justitsministeren.]

gøre, så gror man fast i en opfattelse. Som alle opinionsundersøgelser viser, er der jo andre end mig, der har ændret anskuelse på dette område og i spørgsmålet om svangerskabsafbrydelse — de to ting hører jo, som det er påvist af hr. Karlskov Jensen, meget nært sammen — så jeg er ikke spor flov over, hvad jeg har sagt tidligere. Jeg synes måske endda, jeg har grund til at være stolt over, at jeg er fulgt med tiden og med den udvikling, der er sket.

Ruth Olsen har jo ret i, at sterilisation og kastration er de mest effektive præventionsmidler, der findes, men jeg vil ikke tro, at de andre af den grund går af brug, og håber det altså heller ikke.

Jeg takker for velvillig modtagelse.

Karlskov Jensen: Det var de bemærkninger, hr. Poul Dam gjorde, der kalder mig op. Jeg er da ikke uenig med hr. Poul Dam, når han siger, at der kan også være nogle bekymringer i forbindelse med forslaget, og at der kan opstå psykiske virkninger i lighed med dem, der kan opstå i forbindelse med abortindgreb. Men min tilslutning bygger netop på, at man måske med en liberalisering på dette område kan undgå en del af disse abortindgreb, og det var derfor, jeg nævnte disse tal bl. a. for stigningen for kvinder over 38 år. Jeg synes alligevel, at der er en forskel. Her siger man, at det er en endelig beslutning, men det er dog en endelig beslutning, som voksne mennesker træffer for egen regning, hvorimod beslutningen om abortindgreb jo er en endelig beslutning for fosteret, som andre træffer. Derfor kan jeg nok forstå hr. Poul Dams bemærkninger, men jeg kan ikke opfatte dem som noget, der taler imod, at vi gennemfører en liberalisering på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, af lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m. og af lov om rettens pleje. (Strafferetlige særforanstaltninger m. m.).

(Lovforslaget (nr. 128) findes i tillæg A. sp. 2785, fremsættelsen i tidenden sp. 2085).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tastesen: Jeg vil gerne indlede med at udtrykke min glæde og tilfredshed med, at vi nu endelig er kommet så langt, at vi både kan gå til ophævelse af de delvis tidsubestemte straffe og gå til en betydelig indskrænkning af den helt tidsubestemte foranstaltning, forvaring.

Jeg har tidligere, det var den 11. februar 1972, på socialdemokratiets vegne tilsluttet mig, at de delvis tidsubestemte straffe som ungdomsfængsel, arbejds- og sikkerhedsforvaring blev afskaffet. I lovforslaget foreslås i øvrigt, at den særlige strafart sær-fængsel afskaffes, ligesom de særlige foranstaltninger rettet mod kriminelle spiritusmisbrugere ophæves. Jeg kan erklære min tilfredshed med denne udvikling.

I socialdemokratiet har vi den opfattelse, at det, en domstol skal tage stilling til, først og fremmest er spørgsmålet om frihedsberøvelsens længde og ikke så meget spørgsmålet om, i hvilken fængselsinstitution den pågældende skal anbringes. Jeg tror, at kriminalforsorgsstyrelsen bedst vil kunne foretage den visitation, der afgør, i hvilken institution en frihedsberøvet bedst kan anbringes. Formålet må jo her være, at en frihedsberøvet indsættes i den fængselsinstitution, der giver de bedste betingelser for en tilbagevenden til det frie liv uden for fængslet.

Det mest betydningsfulde skridt i det foreliggende lovforslag er vel nok den nye udformning af straffelovens § 70, der klart forhindrer, at de rene berigelseskriminelle eller den gruppe, man kalder vaneforbrydere, fremover kan idømmes tidsubestemt forvaring. Hvor ikke yderst alvorlige sikkerhedshensyn taler imod, må princippet i dansk strafferet være, at enhver frihedsberøvelse er tidsbestemt. Det må være en